

OKÓLNIK

KURII DIECEZJALNEJ PŁOCKIEJ

Płock – dnia 19 sierpnia 2014 r.

21/2014

91

LIST PASTERSKI EPISKOPATU POLSKI Z OKAZJI IV TYGODNIA WYCHOWANIA
14-20 WRZEŚNIA 2014 ROKU

„Wychowywać do prawdy”

Umiłowani w Chrystusie Panu, Siostry i Bracia,
Drodzy Rodzice, Nauczyciele i Wychowawcy,
Droga Młodzieży, Kochane Dzieci!

Kilka dni temu w polskich szkołach zabrzmiał dzwonek zwiastujący początek nowego roku szkolnego i katechetycznego. W ten sposób otworzył się przed nami nowy czas, w którym nie tylko będziemy mogli zdobywać wiedzę o świecie, o sobie i o Panu Bogu, ale także przeżywać radość poznawania Ewangelii i głoszenia jej innym ludziom. Do takiej właśnie radości, płynącej z Ewangelii, zachęca nas Ojciec Święty Franciszek w adhortacji *Evangelii gaudium*.

Podobnie, jak w latach poprzednich, w tym miesiącu będziemy przeżywać Tydzień Wychowania. Jego czwarta edycja odbędzie się w dniach 14-20 września i zostanie poświęcona roli prawdy w odpowiedzialnym wychowaniu. Będziemy także podkreślali rolę prawdy w życiu społecznym, narodowym i państwowym jako niezbędnego warunku rozwoju naszej Ojczyzny.

1. Potrzeba uznania obiektywnej prawdy

Dzisiejsze czytania mszalne ukazują nam rolę prawdy w życiu człowieka. Słyszeliśmy najpierw upomnienie, które św. Paweł Apostoł skierował do chrześcijan mieszkających w Rzymie: „Nie bierzcie więc wzoru z tego świata” (Rz 12, 2a). Apostoł Narodów wzywał, aby sposób ich myślenia i postępowania odróżniał się od powszechnie przyjmowanego w ówczesnym pogańskim świecie. Chrześcijanie mają bowiem patrzeć na świat i na siebie oczyma wiary, a nie według czysto ludzkich kryteriów. Właśnie tego, jak słyszeliśmy w dzisiejszym fragmencie Ewangelii, domaga się Pan Jezus od Piotra, zwracając się do niego z budzącymi niepokój słowami: „Zejdź Mi z oczu, szatanie! Jesteś Mi zawadą, bo myślisz nie na sposób Boży, lecz na ludzki” (Mt 16, 23).

Oba napomnienia, Pana Jezusa i św. Pawła, także dzisiaj brzmią niezwykle aktualnie. Współczesny świat próbuje bowiem narzucić ludziom przekonanie, że nie ma żadnej obiektywnej prawdy, a każdy człowiek ma swoją, swoją własną prawdę. Co więcej, na człowieka głoszącego istnienie obiektywnej prawdy, według której pragnie on żyć, patrzy się z podejrzliwością, a nawet z lekceważeniem. W takiej sytuacji przestają obowiązywać wszelkie stałe wartości. Nie ma żadnych niepodważalnych dla człowieka punktów odniesienia, a zatem wszystko jest niestałe i zmienne. Wobec coraz częstszych prób narzucania tego rodzaju przekonań Kościół przestrzega przed swego rodzaju „dyktaturą relatywizmu”. Należałoby

w tym miejscu przywołać słowa św. Jana Pawła II, który stanowczo przypominał: „W sytuacji, w której nie istnieje żadna ostateczna prawda będąca przewodnikiem dla działalności politycznej i nadająca jej kierunek, łatwo o instrumentalizację idei i przekonań dla celów, jakie stawia sobie władza. Historia uczy, że demokracja bez wartości łatwo się przemienia w jawny lub zakamuflowany totalitaryzm” (*Centesimus annus*, n. 46).

Warto w związku z tym postawić pytanie: na czym polega wychowanie do prawdy? Polega ono na tym, aby na wszystkich etapach procesu wychowawczego dokonującego się w domach, w przedszkolach i szkołach, rodzice, nauczyciele i wychowawcy ukazywali wartość odkrywania ostatecznej prawdy o świecie, o człowieku i o Bogu. Ważne jest przy tym, aby pokazywali oni, jak do tej prawdy dążyć i w jaki sposób kierować się nią w codziennym życiu. W ten sposób dzieci i młodzież znajdują się w szkole prawdy i będą wychowywani przez prawdę. Tylko wtedy będziemy mogli z ufnością patrzeć w przyszłość, mając pewność, że dzięki temu ukształtuje się społeczeństwo, w którym ludzie będą kierowali się wewnętrzną uczciwością, prawością i rzetelnością.

2. W szkole Chrystusa – Najwyższej Prawdy

Pełną prawdę o Bogu i o człowieku przekazuje Jezus Chrystus, który mówi o sobie: „Ja jestem drogą i prawdą, i życiem” (J 14, 6a). On zatem jest Najwyższym Wychowawcą w szkole Prawdy, którą jest On sam. On posiada wyraźnie określony plan wychowawczy wyrażający się w słowach: „Nikt nie przychodzi do Ojca inaczej jak tylko przeze Mnie” (J 14, 6b). Tym samym wskazuje na cel, do którego pragnie zaprowadzić wszystkich wierzących w Niego. Jest nim dom Ojca. Nie ma bowiem dla człowieka nic ważniejszego niż jego własne zbawienie. Ono jest najwyższą wartością. Stąd aktualne są pytania, które stawia nam dziś Chrystus: „Cóż bowiem za korzyść odniesie człowiek, choćby cały świat zyskał, a na swej duszy szkodę poniósł? Albo co da człowiek w zamian za swoją duszę?” (Mt 16, 26). Przypomina nam tym samym prawdę o człowieku, który jest istotą obdarzoną nie tylko ciałem, ale i duszą. Co więcej, dusza jest fundamentem jego nieśmiertelności i powołania do wiecznej radości. Być uczniem w szkole Chrystusa-Prawdy, znaczy przyjąć za prawdę także Jego słowa z dzisiejszej Ewangelii o czekającym nas Sądzie: „Albowiem Syn Człowieczy przyjdzie w chwale Ojca swego razem z aniołami swoimi, i wtedy odda każdemu według jego postępowania” (Mt 16, 27).

Ta prawda nie powinna nas bynajmniej zatrzącać i budzić jakiegoś wewnętrznego odrętwienia. Przeciwnie, powinna wzywać i mobilizować do twórczej przemiany siebie. Chrystus, który jest Prawdą, jest przecież także Życiem. Daje życie i wzywa do dążenia ku pełni życia. Doskonale wyraził to św. Paweł w Liście do Rzymian, którego fragment słyszeliśmy w dzisiejszym drugim czytaniu: „(...) przemieniajcie się przez odnawianie umysłu, abyście umieli rozpoznać, jaka jest wola Boża: co jest dobre, co Bogu przyjemne i co doskonałe” (Rz 12, 2b). To rozpoznawanie woli Bożej – to nic innego jak poszukiwanie prawdy. Tylko życie w prawdzie pozwala właściwie osądzić stan swojego ducha, a zarazem zdobyć się na wysiłek wewnętrznej przemiany. Będzie ona możliwa, jeśli w szkole Chrystusa-Prawdy będziemy Go uważnie słuchać, głębiej poznawać i pozwalając, aby nas prowadził ku pełnej prawdzie o Bogu i o nas samych. Dzieje się to m.in. podczas szkolnej i parafialnej katechezy.

3. Konieczność wychowania do prawdy

Najważniejszą konsekwencją życia w prawdzie, którą ukazuje nam Pan Jezus, jest dążenie do podporządkowywania jej swojego życia. Jak wielokrotnie nauczał św. Jan Paweł II, nie ma wolności bez prawdy. Autentyczna wolność polega bowiem na życiu w świecie prawdziwych wartości i na świadczeniu o nich. Z pewnością nie jest to łatwe! Potwierdzeniem tego jest skarga proroka Jeremiasza, która wybrzmiała w dzisiejszym pierwszym czytaniu:

„Stałem się codziennym pośmiewiskiem, wszyscy mi urągają. (...) słowo Pańskie stało się dla mnie codzienną zniewagą i pośmiewiskiem” (Jr 20, 7b-8). Głosząc obiektywną prawdę, musimy mieć świadomość tego, że niekiedy trzeba będzie dla niej cierpieć. Jest to droga, którą kroczyli prorocy Starego Testamentu. Jest to droga, którą w najwyższym stopniu przemierzył sam Pan Jezus. Jest to droga, którą także my powinniśmy podążać. Dla człowieka wierzącego nie ma bowiem innej drogi niż ta, którą szedł nasz Pan, Jezus Chrystus.

Przed wychowawcami: rodzicami, nauczycielami, katechetami i duszpasterzami stoi zatem zadanie stawiania wymagań – najpierw sobie, a następnie własnym dzieciom oraz powierzonym im uczniom i wychowankom. Dlatego zwracamy się do Was z gorącym apelem: Nie bójcie się prawdy! Dążcie do niej z odwagą i zapałem! Uczcie jej innych! Wychowujcie do niej wszystkich, których Wam Pan Bóg powierzył! Nie dajcie się zwieść namiastkami prawdy czy półprawdami! Brońcie się przed manipulacją ze strony tych, którzy są niechętni Chrystusowi i Jego Kościołowi. Nie oni mają być dla Was wzorami i autorytetami, ale Ten, który oddał swoje życie za prawdę i sam o sobie mówi, że jest „drogą i prawdą, i życiem”. Zdobywajcie umiejętność stawiania w prawdzie o sobie poprzez częsty i rzetelny rachunek sumienia oraz przez regularne przystępowanie do sakramentu pokuty i pojednania! Tylko wtedy poznacie autentyczną radość, wynikającą z doświadczania słów Pana Jezusa: „Poznaście prawdę, a prawda was wyzwoli” (J 8, 32).

Na tę drogę przebywania w szkole Chrystusa-Prawdy i wychowywania innych w prawdzie wszystkim Wam z serca błogosławimy.

Warszawa, dnia 10 czerwca 2014 r.

Podpisali:

*Kardynałowie, Arcybiskupi i Biskupi
obecni na 365. Zebraniu Plenarnym
Konferencji Episkopatu Polski w Warszawie
w dniu 10 czerwca 2014 r.*

ZARZĄDZENIE: List Episkopatu proszę odczytać wiernym w niedzielę 7 września 2014 r. w ramach kazania, podczas wszystkich Mszy św.

Płock, dnia 19 sierpnia 2014 r.

*Ks. Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny*

92

APEL PREZYDIUM KONFERENCJI EPISKOPATU POLSKI W SPRAWIE USTANOWIENIA 26 SIERPNIĄ BR. DNIEM MODLITWY ZA PRZEŚLADOWANY KOŚCIÓŁ NA BLISKIM WSCHODZIE

Umiłowani w Chrystusie Panu,

w ostatnich dniach docierają do nas budzące przerażenie wiadomości dotyczące losu naszych braci i sióstr w wierze żyjących w Iraku, Syrii i Palestynie. Informacje te sprawiają, że w naszych sercach rodzi się ból, a jednocześnie poczucie solidarności oraz chęć niesienia im pomocy.

Jak informuje Papieskie Stowarzyszenie Pomoc Kościołowi w Potrzebie, fundamentaliści islamscy dokonują rzezi na społeczności chrześcijańskiej w Mosulu i w innych miejscowościach zamieszkałych przez chrześcijan.

Jakże niepokoi fakt, że jeszcze jedenaście lat temu, przed interwencją Sił Koalicyjnych w 2003 roku, w Iraku mieszkało 1,4 mln chrześcijan, natomiast dzisiaj jest ich zaledwie 150 tysięcy. Smutek i współczucie budzi w nas wołanie ponad miliona naszych braci – wygnanych, umęczonych, pozbawionych domu i ojczyzny, którzy proszą: „nie zostawiajcie nas samych!”

Odpowiadając, w imieniu całego Kościoła w Polsce, na apel Ojca Świętego Franciszka oraz katolickiego Patriarchy Babilonii obrządku chaldejskiego, Louisa Raphaela I Sako, który błaga Polaków o gest solidarności, prosimy Was, aby **dzień 26 sierpnia br.**, który jest obchodzony w Polsce jako uroczystość Matki Boskiej Częstochowskiej, był **Dniem modlitwy za Prześladowany Kościół na Bliskim Wschodzie**. Zachęcamy do uczestnictwa we Mszy świętej i ofiarowania Komunii św. w intencji ustania prześladowań w Iraku i na całym Bliskim Wschodzie. Prosimy także o podjęcie praktyk pokutnych (droga krzyżowa, różaniec, post, jałmużna), aby w ten sposób wyrazić jedność z cierpiącymi braćmi i uprosić u Boga łaskę pokoju dla nich.

Warszawa, dnia 13 sierpnia 2014 r.

Abp Stanisław Gądecki
Metropolita Poznański
Przewodniczący KEP

Bp Artur G. Miziński
Sekretarz Generalny KEP
Zastępca Przewodniczącego KEP

Abp Marek Jędraszewski
Metropolita Łódzki

ZARZĄDZENIA:

1. Apel Prezydium KEP, proszę odczytać wiernym w niedzielę 24 sierpnia br., podczas wszystkich Mszy św., w ramach ogłoszeń duszpasterskich.
2. Zgodnie z decyzją Biskupa Płockiego w dniu 26 sierpnia – *Dniu modlitw za Prześladowany Kościół na Bliskim Wschodzie* – proszę o przeprowadzenie zbiórki ofiar do puszek. Zebrane ofiary należy wpłacać na konto naszej diecezji z dopiskiem „Irak 2014”. Za pośrednictwem Papieskiego Stowarzyszenia Pomoc Kościołowi w Potrzebie Sekcja Polska, uzyskane środki finansowe trafią do cierpiących chrześcijan w Iraku.

Płock, dnia 19 sierpnia 2014 r.

Ks. Mirosław Milewski
Wikariusz Generalny

Kuria Diecezjalna Płocka
Płock, dnia 19 sierpnia 2014 r.
Nr 1630/2014

Ks. Mirosław Milewski

Za zgodność